

- 2007: Die Nyéléni Internasionale Forum op Voedselsoewereiniteit word gehou in Mali: 500 afgevaardigdes van 80 lande herdefinieer die ses sleutelbeginsels van FS (sien Tabel 1). In 2010 voeg die People's Food Policy in Kanada deur die betrokkenheid van die inheemse First Nations Peoples 'n sewende beginsel by die FS "Seed is Sacred". Nakoming van hierdie beginsels verseker dat toegang tot voedsel nie oorgeneem en beheer kan word deur korporatiewe nie.
- 2009: Die Alliansie vir Voedselsoewereiniteit in Afrika (AFSA: Alliance for Food Sovereignty in Africa) word geloods. Dit funksioneer as 'n platform van netwerke van 27 lande, met boere/herdersvolk/jagter-versamelaars/vissers/ander burgerlike organisasies wat kwessies ontleed en bespreek, beleide bevestig, maniere identifiseer om vorentoe te beweeg en die korporatiewe industrialisasie van Afrika-landbou teenstaan.
- Een van die sterk punte van die FS is dat daar in talle lande FS-bewegings gevorm het wat op hulle beurt netwerke op kontinentale en internasionale vlakke gevorm het. Ander voorbeelde behalwe die AFSA sluit in: die Food Sovereignty Network Asia Pacific; die Food Sovereignty Network South Asia; the Alliance for Food Sovereignty of the Peoples of Latin America and the Caribbean; en die European Food Sovereignty Movement.
- 2009: Onder druk van die FS-bewegings is FAO se Komitee op Wêreld Voedselsekerheid hervorm om meer inklusief te raak deur alle relevante groeperings in sy bedrywighede in te sluit, veral diegene wat die meeste geraak word deur voedsel onsekerheid.

Blokkie 1: Hoekom het ons die behoefte aan “voedselsekerheid” weggewys?

In 2001 het die Voedsel-en Landbou-organisasie (FAO) van die Verenigde Nasies (VN) voedselsekerheid omskrif as “'n toestand wat bestaan wanneer alle mense te alle tye fisiese, sosiale en ekonomiese toegang tot voldoende, veilige en voedsame voedsel het wat voldoen aan hul dieetbehoefte en kosvoorkeure vir 'n aktiewe en gesonde lewe.”

Dit het egter nie in ag geneem wie voedsel moet produseer of wat en hoe kos geproduseer moet word nie.

Buitendien het landbou-beleide regoor die wêreld eerder industrialisering van die landbou bevorder en staatgemaak op insette (hibriede en geneties gemodifiseerde saad, kunsmis, plaagdoders) beheer deur groot multinasionale korporasies.

Miljoene mense het toegang tot grond en water verloor en is nie in staat om hul eie voedsel te groei nie, terwyl hulle kos moet koop.

Soos voedsel verander in 'n kommoditeit vir wins en voedselprijs voortsuig om skerp te styg, is miljoene honger regoor die wêreld.

Na aanleiding van die globale voedselprijskrisis van 2007/2008, het nog 150 miljoen mense voedselonsekerheid ervaar en die aantal ondervoede mense wêreldwyd is toe beraam op een biljoen.

Tabel 1: Opsomming van die ses beginsels van voedselsoewereiniteit

Die ses beginsels van voedsel soewereiniteit:	Voedselsoewereiniteit is VIR:	Voedselsoewereiniteit is TEEN:
1. Fokus op voedsel vir die mense:	Om die reg op voldoende, gesonde en kulturele geskikte voedsel vir alle individue, mense en gemeenskappe, insluitend dié wat honger is, onder besetting, in konflik gebiede en gemarginaliseer is, in die middel van voedsel, landbou, vee-en visserye-beleid;	Dit verwerp die stelling dat kos net nog 'n kommoditeit of komponent vir die internasionale agri-bedryf is.
2. Waardeer voedselverskaffers:	Waardering, ondersteuning en respek vir die bydraes en die regte van vroue en mans, kleinboere, veeboere, ambags-vissers, woudbewoners, inheemse mense en landbou en visserye werkers, insluitend migrasiewerkers wat die oes bewerk en voedsel vervaardig.	Dit verwerp die beleide, aksies en programme wat hulle nie na waarde skat nie, hul lewensbestaan bedreig en hulle elimineer.
3. Lokaliseer voedselsisteme:	Om voedselverskaffers en -verbruikers nader aan mekaar te bring en om hulle in die kern van besluitneming voedselkwessies te plaas; voedselverskaffers te beskerm teen die storting van voedsel en voedselhulp in die plaaslike markte, beskerming van verbruikers teen swak kwaliteit en ongesonde voedsel, onvanpaste voedselhulp en voedsel besmet met geneties gemodifiseerde organismes.	Dit verwerp bestuur-strukture, ooreenkomste en praktyke wat afhanklik is van en die bevordering van onvolhoubare en ongelyke inter-nasionale handel en gee momentum aan afgeleë en onverantwoordbare korporasies.
4. Plaaslike beheer:	Plasing van beheer oor gebied, grond, weiding, water, saad, vee en visserye op die plaaslike voedsel verskaffers en respek van hul regte Hulle kan dit gebruik op sosiale en omgewingsvolhoubare maniere wat diversiteit bewaar. FS erken dat plaaslike gebiede dikwels oor geopolitieke grense strek en verseker die regte van plaaslike gemeenskappe om hulle gebiede te bewoon en te gebruik; dit bevorder positiewe wisselwerking tussen voedselverskaffers in die verskillende streke en gebiede en uit verskillende sektore wat help om interne konflikte op te los of konflikte met plaaslike en nasionale owerhede.	Dit verwerp die privatisering van natuurlike hulpbronne deur middel van wette, kommersiële kontrakte en intellektuele eiendom regte regimes.

5. Bou Kennis en Vaardighede:	Bou op die vaardighede en kennis van plaaslike voedselverskaffers en hul plaaslike organisasies wat gelokaliseerde voedselproduksie en oesstelsels bewaar, ontwikkel en bestuur, die ontwikkeling van toepaslike navorsingstelsels om dit te ondersteun en hierdie wysheid aan toekomstige geslagte oor te dra.	Dit verwerp tegnologie wat dit ondermyn, bedreig of besoedel hierdie, bv genetiese modifisering.
6. Werk met die natuur:	Met behulp van die bydraes van die natuur in diverse, lae eksterne insette landbou-ekologiese produksie en oesmetodes wat die maksimum bydrae van ekosisteme en die verbetering van veerkragtigheid en aanpassing, veral in die lig van klimaatsverandering, dit poog om "die planeet te genees sodat die planeet ons kan genees"	Dit verwerp metodes wat skade verrig aan voordelige ekosisteme funksies, wat afhanklik is van energie-intensiewe monokulture & vee fabrieke, vernietigende visvang praktyke en ander geïndustrialiseerde produksiemetodes, wat skade aan die omgewing berokken en bydra by tot aard-verwarming.

Verw: <http://www.foodsovereignty.org/Aboutus/WhatIsIPC.aspx>

Maar ons kan slegs voedselsoewereiniteit in Suid-Afrika hê as ons grond- en waterhervorming het – toegang tot grond en water is die belangrikste maniere vir voedselproduksie.

DIE UITDAGING:

'n Belangrike komponent om 'n sterk voedselsoewereiniteit beweging in Suid-Afrika van stapel te stuur is om alliansies te vorm tussen die verskillende groepe en organisasies van boere, vissers, werkers, gemeenskapgebaseerde organisasies, jeugroepe, vrouegroepe, omgewingskundiges, verbruikers, NGO's ens.

➤ **Hoe kan u en u organisasie deelneem aan 'n voedselsoewereiniteit veldtog? Watter stappe kan u neem om 'n voedselsoewereiniteit veldtog in u munisipaliteit en streek en regoor Suid-Afrika te versterk?**

Trust for Community Outreach and Education (TCOE)

36 Durban Road, Mowbray, Cape Town • P O Box 323 Athlone 7760

Telephone: (021) 685 3033 • Facsimile: (021) 685 3087

Email: info@tcoe.org.za • www.tcoe.org.za

'n Kort beskrywing: Voedselsoewereiniteit is die reg van mense, gemeenskappe en lande om hulle eie beleide te bepaal vir landbou, visserye, verbruikers en voedselhandel solank as wat hierdie beleide ekologies volhoubaar is, bydra tot maatskaplike geregtigheid en nie die moontlikhede vir ander beperk om dieselfde te doen nie. .

'n Kort agtergrond van die voedselsoewereiniteit beweging en sy groei wêreldwyd:

- 1996: Boere in die Via Campesina kom ooreen dat "voedselsekerheid" (sien Blokkie 1) nooit "mense se reg op voedsel" sal bevredig nie. Die Via Campesina stel eerder Voedselsoewereiniteit ("FS") voor as 'n radikale alternatief om gemeenskappe se behoefte aan voedsel, lewensbestaan, waardigheid, kultuur en gesondheid op te los deur grond, water, saad en eko-sisteme onder die voogdyskap van diegene te plaas wat voedsel vervaardig: 11 beginsels van Voedselsoewereiniteit is bepaal.
- 1996: Die Internasionale Beplanningskomitee vir Voedselsoewereiniteit word as 'n globale platform geloods met die samevoeging van georganiseerde instansies wat honderde miljoene voedselvervaardigers verteenwoordig wat internasionale voedselsisteme uitdaag en poog om na die belange van klein voedselvervaardigers en verbruikers om te sien en te beskerm.
- 2001: Die Peoples' Food Sovereignty Network word gestig en die Wêreld Voedselsoewereiniteit Forum word in Kuba gehou.
- 2001: Forum op Voedselsoewereiniteit word in Rome gehou tesame met die Wêreld Voedselspitsberaad.